

סיף

השופט לא הבין עברית

התחרויות הארציות בחרב על גביע אביג' דור מירקין, שהניח את יסוד ספורט המגן בחיפה ובארץ, התגייס לצבא הצרפתי ונפל כקצין במלחמת העולם השנייה, שימשו הוכחה נוספת לכך ששני הסיף טרם כבש עמדה בקרב חובבי הספורט.

30 הגברים בגיל העמידה שכאו בלויית נשותיהם לחזות בתחרות שנערכה באולם מכבי חיפה לא דמו את המצופים בתשואות בשאר תחרויות ספורט ישראליות.

הנוכחים המעטים שישבו בשלוה במקור מותיהם הקרובים למתחרים (שאר המקומות היו ריקים) זיכו את המצופים בתשואות קלות מדי פעם והרגישו עצמם יותר כבשעת הצגת הביחה מאשר בתחרות ספורטאית.

גם מיון קולות השופטים (בכל קרב שופי טים חמשה שופטים), שבעשה בשפה הצרפתית כיון שהשופט הראשי לא הבין עברית, תרם לאיורה המיוזמה.

תרופה לכתף נקועה. 13 המשתתפים שנטלו חלק בתחרויות המוקדמות התחלקו לשני בתים (חמשה סייפים בבית הראשון, ששה - בשני) ונקבע כי לשלב הגמר יעלו ארבעה מכל בית. כבר בתחרויות המוקדמות בלטו סרן מיקי הראל, חיפה, ולוי גדו, תל-אביב, מהבית הראשון ומאיר אלון, תל-אביב, בבית השני.

מלבד אלון בלט בבית השני החייל דן פרידלנד, חיפה בן 18, שניצח בארבעה מבין חמשת הקרבות שהשתתף בהם והפסיד נגד אלון בלבד שהפך לבסוף בעל הגביע.

סיכויים טובים לולא כתפו הנקועה שאילצה אותו לותר על השתתפות בשלב הגמר. דן, בוגר בית-הספר הריאלי בחיפה, נקע את כתפו בשנה שעברה בעת משחק כדוריד בבית-הספר ובשעת הסיף זזה הכתף ממקור מה פעמים מספר אך דן המציא תרופה מיר-חדת: הוא הניח את היד בין שתי רגליו, לחץ עליה והחזיר את הכתף למקומה.

אולם הכאב שהיה גדול מדי ודן הסתפק בתפקוד שופט במשחקי הגמר בו השתתפו החיפאים מיקי הראל ואבני קרצבוב והתל-אביבים מאיר אלון, לוי גדו ושמואל פאריס. דקירת ירדיות לשופט. בזהירות רבה סייפו הראל ואלון במשחק הגמר כשהתחלה יתרון 2:1 להראל. כשטעה השופט יצחק קליין והכריז על 2:0 זכה בדקירת ירדיות בגבו מצדו של אלון ומיהר לתקן את הטעות. במצב 4:4 היתה כל פגיעה של אחד



רויף אנדרמן, מלמא אפילו יענקלה

בשני מוכה אותו בגביע וצפוי היה קרב עצבים ארוך אלא שמייד עם הודעת השופט הפתיע אלון את הראל והשופטים (בעו: "טוש, הראל! אפגיע חוקית, נקודה, הראל) 4:5 לטובת אלון!" מאיר אלון בן ה-35 זכה בכך בגביע מירקין הנודד, אך נחבק לא לשכוח להביאו עמו לתחרויות השנה הבאה.

כדורגל

שערים לפי סרט נע

טרם הספיקו השבדים מגן-החיות (דויד נדר) לעלות על המטוס שהובילם לתורכיה

ומטוס שני פלט בגשם סוחף את 22 השבדים של מלמא בשרדה-התדיפה לוד בו לא נמצא בשעה 5.30 בבוקר איש לקבלם מלבד שלושה משכמים* שחיכו משך ארבע שעות למוא מלמא.

למרות שאיש לא טרח לברך באמצע הלילה את השבדים שהגיעו משטוקהולם נדחקו למגרש הכדורגל הירקרק ביפו 15' אלף איש. הלחץ על שערי הכניסה היה כל כך גדול שאף שערים רורביים נפרצו. הקהל התל-אביבי שקיבל תגבורת שהובאה בכמה מכוניות השחר מחיפה ומספר מוניות מירור שלים התרגל לבוא ברגע האחרון, אך הפעם עלה לו איחור קל של שש דקות במחיר יקר למדי.

"רדו להגנה!" בטרם צמאו האלפים את מקומותיהם ובעודם מחפשים את יציעיהם (אם היו מקדימים רק בחצי שעה היו יושבים בנחת ובנוחיות) התלונן ראש סדרני הפועל, אברהם (איבי) אפשטיין) הופתעו משלושה שערים שהבקיעו השבדים לשער הפועל. אף שחקני הפועל לא תפשו את העניין ואשרקה בלוט, הרץ הימני הצעיר והמוכשר של הפועל, צעק לעבר המאמן: "הם עשו אותי למשוגע!" אך אברהם (דוקטור) אילך, מאמן הפועל ששפף את עיניו מרוב תמהון לא התמהמה ופקד: "רדו להגנה!" הכחולים השבדיים (אנשי מלמא לבשו חולצות כחולות ומכנסים לבנים) ערכו לה-טוטים עם הכדור והרגל עד שהצופים לא הספיקו להבין את המתרחש והכדור כבר הועמד במרכז המגרש כסימן לשער. אפילו יענקלה חודורוב שספג את שלושת השערים הראשונים תוך שש הדקות הראשונות לא הספיק להסביר לעצמו כיצד חזר הכדור לשערו.

11 השחקנים השבדים מסרו את הכדור לפי מדידת סרגל לחבריהם לקביעה והשוער לא טרח לבעוט בכדור אלא מסרו בידו למגן שהעבירו לרץ שבעט למקשר שמסר לחלוץ. "הפתעה נעימה!" השחקנים השבדים הם כדורגלנים חובבים המתאמנים בזמנם הפנוי, אחר עבודתם במשרד, בסדנה ובבית-החרושת. אך משחקם נראה לצופים כאילו הם צוות בית-חרושת להפקעת שערים לפי שיטת הסרט הנע בו כל שחקן בורג במכונה שתפקידה להתפרץ לעבר שער הקבוצה היריבה.

"מלהומות הפתע הפכו אותי למטורף והת-יישתי ללבוש את החולצה האדומה שקיבלתי מארטנג, לונדון" הצטיק מקשר הפועל בחבר ההלבשה אחר ששמע את עצת הצופים לשי-בדים שרצו במהירות רבה כל כך לכדור שמוטב להם לטוסק בתאליטיקה קלה. מזג האוויר הלא-יציב לא מנע מהשבדים שהרגישו עצמם במצויין על מגרש הפועל לחלק את המנה העיקרית במחצית הראשונה ומאמן הקבוצה, האנגלי ג'ים טורנר הבוה והמונומס, שלא פסק להלל את היחס הלבבי בו נתקבלה קבוצתו בארץ, אמר: "שמחתי לראות משחק כל כך נקי והוגן ודרך אגב, הודא שלכם הוא מצויין!"

לאחר הצרור הראשון של שערים התחילו שלושת העתונאים השבדים המלווים את הק-בוצה מתקתקים במכוונות הכתיבה בהתכוננם למבול שערים שלא בא והם הסתפקו בתר-צאה 1:4. בהפתעים: "הכדורגל בארץ הוא הפתעה נעימה בשבילנו!"

חילופי יוצרות

משחקי הדרכי החיפאי בין מכבי והפועל הצטיינו דרך כלל בחריפותם ולעתים אף בהתנהגותם הבלתי-הוגנת של אחדים משח-קני שתי הקבוצות.

אחד ממשחקי הדרכי הידידותיים הסתיים בעונה שעברה במריבה גדולה ובמכות. בק-טטה בלטו פנחס (פיני) זייד, הרץ הימני הגבוה של הפועל ואושר קפליצקי, שוערו הגיינטי של מכבי, שהכו איש את רעהו.

בינתיים נשתנה המצב ועם קבוצת הפועל חיפה שיצאה לקפריסין נסע אושר שהצטרף בסוף העונה שעברה להפועל, על אף היותו ראש מכבי חיפה בעוד שפיני שעבר לקבוצת הכוח חיפה נשאר בארץ.

אך המשחקים בליגה השנייה לא ענינו ביותר את פניו שהתרגל לראות קהל רב חזיה במשחקיו, הוא השתחרר מהכוח, הצטרף למכבי חיפה.

הדרכי החיפאי, במסגרת הליגה הראשונה, יתקיים בתחילת ינואר ואם תפרוץ גם הפעם קטטה ואושר ופיני לא ימטנו את ידיהם בסלחה יכה הפעם פיני למען המכבי ואושר למען הפועל.

* חיים לוינסקי, נשיא התאחדות הכדורגל בישראל; זלמן קלוט, ראש מחלקת הכדורגל של הפועל תל-אביב ועורך מדור הספורט של העולם הזה, איתמר עלים.

יוון

המרשל זכה לרוב

מה היה קורה לוא היה יגאל ידין מתפטר מחר בבוקר מתפקידו, מתיצב לפני העם ואור-מר: המפלגות הורסות את המדינה. פולי-טיקאים צרי-ימוח משעבדים את ענייני האומה לאינטרסים האנוכיים שלהם. הגיעה השעה שכל הפטריוטים בעלי הרצון הטוב יתלכדו לתנועה גדולה אחת סביב לרמטכ"ל, תנועה שלא תהיה מפלגה ככל המפלגות אלא אר-גון להצלת המדינה?

בארץ היה מעשה כזה מעורר, מן הסתם, מבוכה רבה. אולם ביוון, בו קרה דבר זה בדיוק, נראה כדבר המתקבל על הדעת.



פינדרמשאל אלכסנדר פפגוס לא רק תריס

המפלגה נגד המפלגות. פילדמאר שאל אלכסנדר פפגוס בן ה-68 נהנה במור-לדתו מפרסטיגיה בלתי רגילה. הוא ידוע כא-דם ישר, שלחם הרבה כדי לשחרר את הצ-בא מהשפעות מפלגתיות. בשש מלחמות פיר-קד על חיילים יוונים: שתי מלחמות הבל-קן, מלחמת העולם הראשונה, המלחמה נגד-תורכיה של כמאל אטאטורק, מלחמת העולם השנייה ומלחמת האזרחים נגד הקומוניסטים. מערכתו נגד האיטלקים של מוסוליני נכנסה להיסטוריה כאחד המבצעים הקלאסיים, אולם המארשל עצמו מתפאר בעיקר במלחמתו הק-שה באנשי הגרילה הקומוניסטיים, שנסתיימה בנצחונו.

אולם אחר הנצחון היה ספקימה מי השליט במדינה: המרשאל או המלך. ספק זה גרם אי-הבנות תכופות, שהרגיוו את המרשאל. כשנמאס לו הדבר הגיש את התפטרותו. המ-לך, שלא רצה להסתכן במרשאל שגו, נטל לידייו את הפיקוד על הצבא. שני גנרלים צעירים יותר, שעוד לפני שנה היו מפקדי גייסות, נתמנו כרמטכ"ל הבסתחון הלאומי וכרמטכ"ל הצבא. בזאת יכולה היתה הפרשה להסתיים.

אולם היא לא נסתיימה. משך כמה שבועות שרר שקט מסביב למרשאל. ואז נפלה הפצ-צה: המרשאל הקים תנועה עצמית חדשה. "לא מפלגה חדשה, כי אם כוח בלתי תלוי במפלגות הקיימות, שלא יהיה רק תריס נגד הקומוניזם, אלא גם יהיה חופשי מן התמרו-נים הגוזלים חלק כה רב מזונום וממרצם של הפוליטיקאים המקצועיים."

ההד היה עצום. לא הועילה הכעת הצער של המלך. ההמונים זרמו אל המצביא שהקים את המפלגה למלחמה במפלגות. עם פרוס הבחירות הודיע הודעה בלתי רגילה: הוא לא יכנס לשום קואליציה. אם העם יתן לו רוב מוחלט, יקים ממשלה. אם לא - יישאר באופוזיציה. הפוליטיקאים חיכו. רבים הב-טיחו הבסתחות כאלה, מעטים עמדו בהם כש-המשרות הממשלתיות רימו להם מקרוב.

הבחירות גרמו להפתעה. ההמונים אספו במפלגות, שהיו רגילות להתחבר ולהפרד כווגות הוליבוודיים, הצביעו בעד המרשאל, שוכה לרוב גדול. גדול - אך לא מכריע. הוא זכה ב-122 צירים בפרלמנט. מתנגדיו העיקריים - הפרוגרסיבים והלבנרלים - זכו יחד ל-131.

והנה, להפתעת הכל, קיים המרשאל את הבסתחותיו. הוא לא נכנס לממשלה. "הוא יתנוון

באופוזיציה. הערב'רב בתנועתו יתפורר לר-סיסים!" התנחמו אנשי המפלגות הישנות, בעיקר אנשי הימין שהפסידו כמעט את כל כוחם באשמת המרשאל. אולם המרשאל נש-אר בטוח בעצמו, הסתדר באופוזיציה, התכר-גן למערכה ממושכת. "אין מנצחים בקרב ה-ראשון", בישר לתומכיו. "במלחמה מנצח זה שיש לו נשימה ארוכה ביותר." אף כי גילו מופלג, קיווה המרשאל שהוא יהיה הנושם האחרון.

אוסטרליה

לשון פרלמנטרית

הארץ: אוסטרליה. העיר: קנברה הכירה. המקום: אולם הישיבות בבית הפרלמנט

הכל-אוסטרלי. הנואם: ריצ'ארד קייסי, שר-החוץ האוסטרלי. הנואם: יחסי אוסטרליה-יפאן לאור חזירת סחורות יפאניות לשוקים האוסטרליים.

הצירים ישבו מתוחים ושמעו בקשב רב את דברי ההסבר של שר-החוץ על נושא שהוא בעל חשיבות יתירה לאוסטרליה כש-על אונייה אוניות שמע מיוחדות המחברות למרכז הקלטה כשלפניהם, דבוקים לשולחן, מיקרופונים המחברים אף הם לאותו מרכז. לפתע, ממשך סופר העולם הזה באוסט-רליה, דוד בודו, את תיאורו, שמעו 244 ציורי הבית שנכחו, תוך כדי נאומו החשוב של ריצ'רד קייסי, את דרישה הבא:

"המכשיר המחובר הזה הולך לעזאזל. מדוע אין דואנים למכשירים מתקנים יו-תר?" "שתוק, חמור! בין כך ובין כך תח-כים מדברי ההבל של קייסי-קשישא!"

"חמור ברא אותך. הפסק עם האוניות שלי! אם חשקה נפשך במשחק, הנני לקנות לך צעצועים יפאניים." (צחוק). "דרימונה, האוניות התחרבנו שוב פעם!" "שמענוא, היום, הואל בטובך לא לבלבל לי את..."

רעם צחוק וקריאות הידו מלאו את אולם הישיבות, צירים מכובדים התגלגלו מכסאוי-תיהם מרוב צחוק והספיקו, יו"ר הפרלמנט, צחק אף הוא.

קייסי, הנואם המכובד, החזיר והסמיק חלי-פות. הצחוק, הבלתי-מרוסן נמשך דקות מס-פר עד שהצליח הספיקר להשתיק את הצירים, היסר בתנועות מתונות-את שפתו הנכרית, היסר רבב מגלימתו וצווח, בטון רציני שלא השתמע לשני פנים, על שני הצירים לעזוב את האולם. היסר, ציר ליברלי מניו-סאות-הילס ודרומונה, ציר שמרני, מניו-סאות-הילס אף הוא יצאו את האולם.

אמר הספיקר קמרון (ליבור) לנציגי הע-יתונות, בין שאר דברי ההסבר על המאורע שזועזע את הציבוריות האוסטרלית והפר את המסורת של הפרלמנט בן 50 השנה: "הרי זה מצער ביותר לעמוד על טיבם של צירים ובהרים רק בגלל אוניות שיצאו מכלל שימוש ומקרופון שלא נסגר במקרה. בטוחני שבל-שון זו אין הם מדברים אל בוחריהם." היסר נעלב, הכחיש באותו מעמד את דברי הספיקר בחום: "גם לבוחרי מרבר אני בל-שון זאת ואיש לא זרקני עוד מבמת הנוא-מים."